

V léčbě je potřeba užívat co nejnižší, avšak ještě účinné dávky, protože riziko ovlivnění dítěte je významně závislé na velikosti dávky léčiva, kterou dítě s mlékem přijímá.

Je-li to možné, je vhodné upřednostnit lokální léčbu (včetně inhalační), protože u té jsou vždy významně nižší plazmatické koncentrace, a tedy i přestup látky do mléka.

Během kojení je lépe nepoužívat nejmodernější léčbu, protože u nových léčivých přípravků zpravidla zcela chybí jakékoli údaje o používání během kojení. Je vhodnější volit starší léčbu, pro kterou je dostupno více údajů.

Při volbě vhodného léčiva je potřeba zjistit co nejvíce údajů, které mohou mít vztah k riziku užívání během kojení – tj. vždy pečlivě přečíst údaje v SmPC v b. 4.6, včetně relevantních farmakokinetických údajů a všech údajů o známých nežádoucích účincích. Důležitou informací, která přispívá k možnosti doporučit léčivý přípravek kojící matce, je informace o schváleném používání pro novorozence a nejmenší kojence. Informace v SmPC je velmi vhodné doplnit odbornými údaji ze studií a literatury, především databáze LactMed je rychle, snadno a volně dostupná.

Je-li nutná krátkodobá léčba rizikovým přípravkem, který nemá dlouhý eliminační poločas, je potřeba matce vysvětlit, aby kojení přerušila na dobu pěti eliminačních poločasů, kdy bude rizikový lék z jejího organismu již prakticky zcela vyloučen. Po dobu přerušení kojení by měla dítě krmit alternativními postupy a pravidelně odstříkávat mléko, aby laktace zůstala zachována. V takovém případě je vhodné doporučit konzultaci s laktační poradkyní.

Každé léčivo, i to, které je běžně doporučováno jako bezpečné během kojení, může způsobit některé nežádoucí účinky. Proto je nutné o dopo-

ručené léčbě vždy s kojící matkou promluvit a vysvětlit jí, že je potřeba dítě pečlivě sledovat a v případě změn v jeho běžných projevech se včas obrátit na pediatra. Pokud je známo, jaké nežádoucí účinky je u kojeného dítěte možné očekávat, je potřeba konkrétně informovat matku o možných rizicích.

V případě léčiva, u kterého jsou určitá závažnější rizika pro dítě pravděpodobná, je nutné probrat s matkou, jak moc si přeje kojit, a posoudit, zda je schopná pečlivě si všímat vzniku potíží u dítěte a blízce spolupracovat s lékařem. Možná rizika je nezbytné dobře vysvětlit.

Spolupráce dětského lékaře s matkou má zásadní význam. Matka je s dítětem stále v kontaktu a je-li vnímavá, může včas podchytit vznikající potíže a po dohodě s lékařem jim zabránit včasnou změnou či ukončením léčby nebo ukončením kojení. Pokud si matka velmi přeje kojit i při rizikovější léčbě, je možné se s ní domluvit např. na občasném odběru ke zjištění plazmatické koncentrace léčiva u dítěte.

Mnoho léčiv je běžně doporučováno během kojení, i když ani u nich nelze nikdy zcela vyloučit možnost určitého ovlivnění dítěte.

Pokud žena potřebuje léčbu, pro niž můžeme volit látku z určité skupiny, je potřeba porovnat údaje o rizicích pro kojené dítě a volit relativně nejbezpečnější látku z dané skupiny.

Následují informace jsou jen velmi základním návodem pro volbu vhodných léčiv z určitých skupin. Lékař či farmaceut, který konzultuje s kojící matkou vhodnost konkrétního léčiva, nemůže nikdy rozhodovat podle zjednodušeného krátkého návodu. Vždy by se měl snažit zjistit co nejvíce dostupných informací a na jejich základě spolu s matkou domluvit, jaká léčba je nejvhodnější, jaká by mohla mít rizika a jak je potřeba sledovat kojené dítě.